

Mál nr. 210/2017
M og
vátryggingafélagið V v. sjúklingatryggingar L.

Krafa um bætur úr sjúklingatryggingu vegna aukinna verkja sjúklings eftir aðgerð
29.4.2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 28.6.2017 ásamt fylgiskjölum nr. 1-7
2. Bréf V dags. 11.7.2017 ásamt fylgiskjölum 1-3.
3. Bréf lögmanns M dags. 21.7.2017 ásamt fylgiskjali. Andsvar við bréfi V dags. 11.7.2017.
4. Bréf V dags. 17.8.2017 athugasemdir við andsvar lögmanns M

Málsatvik.

M gekkst undir laseraðgerð á báðum augum í nóvember 2012. Eftir aðgerðina sá M rendur með vinstra auganu og þar sem það lagaðist ekki gekkst hún undir aðra aðgerð á vinstra auga í janúar 2014. Örfáum dögum eftir þá aðgerð fór M að finna fyrir verkjum og óþægindum í vinstra auga og leitaði til nokkurra lækna til að fá bót meina sinna, án árangurs. Í desember 2014 leitaði M til L vegna þessa og framkvæmdi L aðgerð á M 28.1.2015, en eftir þá aðgerð fór M að finna fyrir auknum verkjum. L framkvæmdi því aðra aðgerð á M 8.4.2015, en ástand M lagaðist ekki og framkvæmdi L þá þriðju aðgerðina á M 29.4.2015. Eftir aðgerðirnar þrjár hjá L fann M fyrir auknum verkjum í vinstri hluta andlitsins. M leitaði síðan til Hannesar Þ. Hjartarsonar lækni í október 2015 og kemur fram í vottorði hans að hann hefði ekki framkvæmt þá aðgerð á M sem L gerði. M hefur leitað bóta meina sinna, en þrátt fyrir flókna taugaverkjaaðgerð sem Finnbogi Jakobsson læknir framkvæmdi á M hefur hún ekki orðið verkjalaus þó að ástand hennar sé annað og betra en það var og skv. lýsingu M orðið stöðugt í stað þess að vera óbærilegt. Viðvarandi er þó þrálátur þungur verkur í vinstri kinn M.

M krefst bóta úr sjúklingatryggingu L hjá V og byggir m.a. á því mati Hannesar Þ. Hjartarsonar lækni, að ekki hafi verið nauðsyn að framkvæma aðgerðirnar sem L framkvæmdi. M vísar til 1. tl. 2. gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingar og byggir á því að bætur skuli greiða ef ætla má að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn og meðferð, miðað við þær aðstæður sem um ræðir, hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. M byggir á því að ekki hafi borið nauðsyn til að framkvæma þær aðgerðir sem L framkvæmdi og auk þess sé ljóst að skaði hafi hlotist af þeim og vísar M í því sambandi til læknavottorða sem M leggur fram. Þá telur M að verði ekki fallist á bótaskyldu skv. 1. tl. 2. gr. laga nr. 111/2000 þá eigi M rétt á bótum sbr. 3. tl. og/eða 4. tl. 2. gr. sömu laga.

V hafnar bótaskyldu og vísar til þess að það sé rangt sem komi fram í vottorði Finnboga Jakobssonar lækni að verkir í vinstri kinn M hafi hafist eftir aðgerð L, en fyrir liggja í sjúkraskrá LSH frá 7.8.2014 að M hafði verki á þeim tíma sem teygðu sig jafnvel niður að neðri kjálka og einnig komi fram í göngudeildarnótu skurðlækninga frá 1.12.2014 að M hafi komið vegna andlitsverkja aðallega í kringum vinstra auga og hafi haft þessa verki lengi og líklegast hafi þetta byrjað eftir lasik aðgerð í byrjun árs 2014, en M hafi verið með króníska verki síðan. V segir að ljóst sé að einkenni vangahvotar M sé ekki afleiðing af meðferð L og ekki hafi verið leiddar líkur að því að beita hefði mátt annarri aðferð en L beitti.

Í andsvari lögmanns M er krafa um bætur úr sjúklingatryggingu M ítrekuð og vísað sérstaklega til vottorðs Hannesar Þ. Hjartarsonar lækni dags. 3.2.2016 þar sem segir m.a. að miðað við sjúkrasögu og einkenni M hefði hann ekki gert FESS aðgerð á M því aðeins hefði verið um vægar bólgubreytingar að ræða hjá M á þeim tíma sem L framkvæmdi aðgerðina og M hafi í raun og

veru aldrei lýst neinum einkennum sinusitis. Þegar M hafi farið í tölvusneiðmynd 7.4.2015 hafi ekkert verið að vinstri kinnholu M, en í framhaldi af því hafi hún farið í Cald-well luc aðgerð. 29.4.2015 og segist Hannes ekki mundu hafa framkvæmt þá aðgerð miðað við þær upplýsingar sem lágu fyrir um M.

Í andsvari V við andsvari lögmanns M segir að það sé undarlegt að leggja ekki fram vottorð Hannesar Þ. Hjartarsonar lækni fyrir en með bréfi 21.7.2017, en þær upplýsingar sem þar koma fram breyti ekki afstöðu V og mótmælir V sönnunargildi vottorðs Hannesar dags. 3.2.2016 og segir að Hannes hafi verið undir mikilli pressu frá lögmanni M auk þess hafi Hannes gefið það mat sem fram komi í ofangreindu vottorði eingöngu eftir að hafa skoðað tölvusneiðmyndir af M og þess sérstaklega getið í vottorðinu.

Álit.

Af gögnum málsins verður ráðið að M fékk ekki bót meina sinna við lækniáðgerðir L. Af gögnum málsins verður heldur ekki annað séð, en að nokkur óþægindi hafi komið til viðbótar við þær áðgerðir þær sem L framkvæmdi á M. Telst hún því hafa orðið fyrir líkamstjóni, þó umfang þess sé ekki hér til umfjöllunar.

Þó ekki hafi verið sýnt fram á saknæm mistök L við framkvæmd lækniáðgerða á M verður ekki hjá því litið að bótareglur laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 lúta öðrum lögmaálum en almennar reglur skaðabótaréttar, annars vegar þegar litið er til sönnunarreglna og hins vegar gildissviðs.

Við mat á því hvort að öllum líkindum megi rekja tjón M til þess að ætla megi að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn og meðferð, miðað við þær aðstæður sem um ræðir, hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði, verður ekki litið framhjá því að í gögnum málsins liggur fyrir mat sérfræðings á því. Ekki er hægt að líta framhjá því fortakslausu álitu Hannesar Þ. Hjartarsonar lækni um að miðað við fyrirbyggjandi gögn um heilsufar M þegar L framkvæmdi Cald-well luc aðgerð á M þá hefði ekki átt að framkvæma þá aðgerð. Þrátt fyrir athugasemdir V varðandi lækniáðgerð Hannesar dags. 3.2.2016, þá hefur því sérfræðiáliti ekki verið hnekk og að teknu tilliti til þessa lækniáðgerðs, sem og annarra gagna málsins, verður ekki annað séð, en að M eigi rétt á bótum úr sjúklingatryggingu L á grundvelli 1. tl. 2.gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr sjúklingatryggingu L hjá V.

Reykjavík 12.9.2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.